

Cesta pod ochranou sv. Michala

NOVINY FARNOSTI JASLOVSKÉ BOHUNICE SÚ PRÍLOHOU BLAVSKÝCH NOVÍN 1/2017

Daná mi je všetka moc... Mt28,18

Nikto mi ich nevytrhne z ruky!!! Jn10,28

Milostiplné prežitie víťazstva Ježišovho a jeho ovocie vnútorného pokoja,
opravdivej radosti a nespočetnej milosti
Vám praje a vyprosuje

Redakčná rada novín

Slovo čitateľovi

Do rúk sa vám dostáva prvé číslo našich novín. Nevieť, či niekedy farnosť Jaslovské Bohunice vydávala svoje noviny. Vždy však nejaké tie noviny či novinky mala. Nečítali sa, ale šírili sa z úst do úst.

Možno sa niekto spýta: „Nie je dosť časopisov a novín, ktoré nám zaberajú miesto v schránke? Načo ešte ďalšie?“ Naším cieľom je informovať o tom, čo vám neponúknu žiadne iné noviny, o živote v našej farnosti. Chceme v nich priblížiť našu históriu, na ktorú by sme nemali zabúdať. Chceme hovoriť o súčasnosti, budúcnosti a o tom, čo sa nám ponúka alebo čo môžeme my ponúknuť iným. Boli by sme radi, keby sme tu mohli mať aj rubriku inzerátov. Mnohokrát úmorne zháňame to, čo má doma sused na vyhodenie.

Želáme si, aby nás tieto noviny povzbudili k jednote a láske. Aby vytvorili z našej dediny jednu rodinu, ktorú spája spoločná história, hodnoty a aj spoločné aktivity v súčasnosti. Ak sa nám to trochu podarí, budeme potešení.

Články v našich novinách chcú byť určitým druhom šírenia dobrých správ, čo je hlavným poslaním Cirkvi. Ježiš nám hlásal evanjelium, ktoré je radostnou zvestou. Prežívame teraz sviatky Veľkej noci a ony sú poslami radostnej

zvesti pre každého človeka. Týkajú sa smrti človeka, ktorú musíme všetci podstúpiť. Ježiš nás svojím zmŕtvychvstaním ubezpečuje, že život tu, na zemi, sa pre nás nekončí. Ak by nebolo zmŕtvychvstania, náš život by nemal žiaden zmysel. Boli by sme na tom horšie než zvieratká, ktoré si neuvedomujú svoju pomínutelnosť. A človek si ju uvedomuje. Život by sme takto mohli prirovnáť k tunelu, na konci ktorého je svetlo. Názov týchto novín – **Cesta pod ochranou sv. Michala** - chce byť veľavravný. Určite je nezvyčajný. **Prvotnú Cirkev** volali **Cesta**. Celý náš život je nejakou cestou, ktorá má začiatok - minulosť, má súčasnosť a vedie do budúcnosti. A táto cesta novín poukáže na to, čo ľuďom pomáhalo v minulosti, čo je dobré v prítomnosti a čo možno využiť do budúcnosti, aby náš život nebol iba zomieraním. Zároveň chceme akoby nadviazať na generácie pred nami, ktoré sa utiekali pod ochranu sv. Michala archanjela. Nech nám v tom Pán, ktorý nám dáva nádej, pomáha.

Privítame vaše postrehy, tipy a názory na obsahové zameranie novín. Ďakujeme sponzorom, vďaka ktorým noviny môžu vychádzať.

M. Vivodík

Láska nášho Pána

Len láska nášho Pána
pomáha zvládať všetky ťažké rána.
Len láska nášho Pána Ježiša Krista
je devíza bezpečná a vždy istá.
Dôverujeme tejto láske, ktorá nás volá,
On sám nám ju ponúka znova a znova.
Nie stokrát, nie tisíckrát, ale každým dňom,
opätujeme aj my túto lásku svojím životom.
Prichádzajú chvíle ťažké, tlačia nás k zemi,
ale to všetko náš Pán vidí a zapisuje v nebi.
Neprestaňme veriť v jeho lásku k nám,
aj keď sme niekedy na pochybách.
On je naším milujúcim Otcom
v živote naším pravým vodcom.
Božia láska je neskutočná,
naša snaha nech je skutočná.
Milujme svojho Učiteľa,
hľadajme nášho Tešiteľa.
Ak aj máme ťažký kríž niesť,
On nám dá silu **ním** sa vždy viesť.

Ďakujeme Bohu za všetky milosti,
Ďakujeme Bohu za všetky radosti,
Ďakujeme Bohu i za všetky kríže a starosti,
veď práve tie nás vedú
k duchovnej vyspelosti.
Kto hľadá – nájde.
Tak hľadáme a nájdem.
Kto klope – bude mu otvorené.
Tak neprestávajme klopať.

Viera Čížinská

Vidíme ich na poli,
vidíme ich na cintorínoch,
vidíme ich v chrámoch.

Sú rôzne.

Z dreva, kameňa, železa i zo zlata.

Jedno majú však spoločné.

Znázorňujú ukrižovaného Krista.

Veľa bolesti sa odohralo na dreve kríža,
z ktorého vzišla veľká nádej pre nás ľudí.

Láska, ktorá sa obetovala.

Láska, ktorá sa dala pribiť.

Láska, ktorá odpúšťala.

Láska, ktorá vo veľkonočné ráno
premohla smrť.

Táto nesmierna láska

nám zaistila večný život.

Za lásku treba poďakovať.

J. Čapková

Predstavujeme vám

Radi by sme vám na druhej strane týchto novín predstavili ľudí, ktorí tu pôsobili alebo odtiaľto pochádzali. Pôvodne sme mali naplánovaný rozhovor s vdp. pátrom Silvestrom Špankovičom, ale pre chorobu sa nemohol tento rozhovor uskutočniť. Zaujímavé sú zaiste aj životopisy rehoľných sestier, ktoré odtiaľto pochádzali.

Sestra Perpetua

V tomto čísle vám chceme predstaviť človeka, ktorý tu žil medzi vami a predsa bol možno nepoznaný. Bola to **Štefánia Špajdllová**, ktorá sa narodila v Jaslovciach 15. 12. 1923 v rodine Štefana Špajdla a Františky rod. Krajčovičovej. Po absolvovaní štátnej gazdinskej školy v Skalici sa rozhodla svoj život zasvätiť Bohu. Preto v roku 1947 vstúpila v Trnave ako novicka do rehole Dcéry Božskej lásky, ktoré ľudovo nazývali Mariánky. Kongregáciu založila Matka

Františka Lechnerová v r.1868 vo Viedni. Od roku 1927 sestry pôsobili aj na Slovensku. So sestrami sa mala možnosť stretnúť napr. aj

v Trnave, Malženiciach, Smoleniciach či v Dolnej Krupej. Pôsobili aj v Podolí, Nitre, Galante, Ivanke pri Dunaji a inde. Charizmom tejto rehole je starať sa o duchovný rozmer dospievajúcich dievčat a žien, katechizovať v školách, viesť ich k Bohu. V kláštore dostala Štefánia rehoľné meno sestra Perpetua. Jej sen byť rehoľnou sestrou sa rozplynul v roku 1950, kedy zakročila vtedajšia vláda proti kláštrom a ona musela ako mladá sestra, ktorá ešte nemala večné sluby, opustiť kláštor a spolusestry. Vrátila sa domov, kde opatrovala svojho otca a starala sa o domácnosť. So spolusestrami zostávala aspoň v písomnom styku. Dúfala, že raz, keď doopatrúje svojho otca, sa bude môcť vrátiť do rehole. Aj preto zostáva slobodná a svoj skrytý rehoľný život žila v skromnosti, pracovitosti a obetavosti. Venovala sa upratovaniu v kostole, rada spievala, predmodlievala sa v kostole ruženec, bola nápomocná kňazom. Jej sen vrátiť sa do kláštora sa neuskutočnil. Zomrela 18.4.1984, o týždeň skôr ako jej otec. Spracované podľa informácií p. Dudovej.

MV

Náš spevokol

Sväté omše sú nádherným darom od Pána Ježiša. Obeta, ktorá sa denne koná na oltári. Pre nás druhá šanca a možnosť prijať telo Kristovo. Tento prejav lásky si zaslúži iba poklonu a úctu.

A čo môžeme dať my? Čo môžeme my priňať Pánovi na oltár okrem našich trápení? Odovzdávať všetko, čo nás ťaží, ale premieňať to na dary dokáže iba ON. No my môžeme priňať i chválu nášmu Pánovi za veľké veci, ktoré dokáže robiť v našich životoch. Ktoré iba ON dokáže vziať do rúk a použiť na dobrú vec. My môžeme oslavovať jeho vznešené meno piesňami, vzdávať úctu chválami a prinášať lásku cez piesne na oltár.

A to je neodmysliteľnou súčasťou nás, ktorí spievame v miestnom spevokole – spievať s láskou pre nášho Pána a našu nebeskú matku. Je to práve rok, čo sme sa dali dohromady ako spevokol. Prvé debaty o jeho vzniku prebiehali na farskej opekačke. Nebolo predsa možné sláviť sv. omše bez spevu. A postupne sa pridávali tí, ktorých srdcia zahoreli láskou. Tí, ktorí dnes tvoria spevokol, tvoria zároveň spoločenstvo porozumenia a pochopenia i v ťažších chvíľach. Teší nás, že v zoskupení máme rôzne vekové skupiny. Nevieme, ako sa vám páčime či možno nepáčime, ale spievame s láskou, oddanosťou a každú jednu sv. omšu prežívame. Chodíme vždy pripravení, našim

sv. omšiam predchádza dostatočná príprava, nácvik piesní.

Náš zbor tvorí 22 ľudí a nie je vždy ľahké zosúladiť sa. Ale vždy nájdeme spoločnú reč, pretože nás spája Pán. Máme troch gitaristov a Palko hrá na bongu.

Náš názov „Archanjel“ je vyjadrením úcty k patrónovi nášho kostola, ktorý nás iste ochraňuje.

Nedávno sme boli pozvaní na koncert do Horných Orešian, kde sme spievali. Prišli sme 4 skupiny a všetkých nás spájala rovnaká myšlienka. Nikto z nás nesúťažil, nikto neposudzoval, kto lepšie či krajšie spieva. Spájala nás láska ku Kristovi. Láska nás tam všetkých priviedla. Hovorili sme si, že my sme prišli do inej dediny za nášho Pána, za Ježiša, za neho a pre neho vystupujeme. V jeho mene spievame, aby sme naplnili srdcia láskou. Spievanie je modlitba a my sa radi modlíme cez piesne. &Veľmi dúfame, že sa tešíte, keď nás počujete spievať. A i keď isto nie sme dokonalí a vyskytnú sa i chybičky, nájdú sa ako vždy, snažíme sa byť dobrí v tom, čo robíme - spríjemniť a skrášliť sv. omše na chválu nášho Pána. Veríme, že nám budete naklonení a ďakujeme za povzbudenie, ktorými nás zahŕňate. Vždy sú pre nás inšpiráciou a hnacím motorom.

A.Žemlová

Naša kaplnka

Keď vznikol nápad postaviť kaplnku v našej dedine, uvažovali sme, či ľudia ocenia túto stavbu a či si uvedomia, akým prínosom je kaplnka Panny Márie pre každého z nás.

Kaplnka bola prianím niekoho, kto má k Pánu Ježišovi veľmi blízko a pre koho modlitba znamená prínos obrovských milostí. A ako mať tak blízko i k matke Božieho Syna? Bola prianím a zároveň to želanie nebolo nespelniteľné. Nemali sme predstavu o tom, ako by mohla vyzeráť, z čoho bude postavená, kde na ňu vezmeme peniaze a kto ju vlastne postaví. Mali sme len túžbu toto prianie splniť. Verili sme, že ak je to v Božom pláne, kaplnka bude. Že sme na púti po Slovensku našli Jožka Hrenáka, je jasným dôkazom toho, že Panna Mária si cesty upráve tak, aby táto krásna kaplnka jednoducho stála. Kde ju postaviť? Chcelo by to pekné miesto, kde budú mať ľudia blízko k našej Matke, aby jej vzdávali patričnú úctu. Vybrali sme miesto, kde smrek a borovice už boli akoby dávno na tento účel predpripravené.

Kde vziať dostatok peňazí? Dobrí ľudia sa našli a nosili peniaze sami, iní prispeli do krabičky v kostole. Vždy, keď sme mali pocit, že už sme s financiami na dne, prišiel niekto, kto ponúkol finančnú pomoc. Nebolo potrebné ani prosiť o pomoc s prácami. Akosi vždy boli na blízku ochotní ľudia a radi pomohli. Niektorí pri murovaní, čistení stavebného materiálu, iní pri nosení kameňa, výkopových prácach, prácach na streche či okolí kaplnky.

4.6.2016 o 8. hod. ráno sme začali. Nikdy nezabudnem, ako nás práca naplňovala. Každým dňom sme sledovali, ako naša kaplnka rastie. Prišli i také dni, keď sme mysleli, že snáď to vzdáme. Občas nastali i dohady a ústupky z jednej či druhej strany. Ale vždy sme našli spoločnú reč a vybrali tú najlepšiu možnosť.

Cesta pod ochranou sv. Michala

Kaplnka bez sochy by nebola kaplnkou. Po niekoľkotýždňovom hľadaní sochy sa nám otvorila stránka, kde sme predtým vôbec nehládali, a tam bola ONA. Vedeli sme, že to nie je náhoda. Priznám sa, keď som ju uvidela prvýkrát a postavila som sa k nej, onemela som. Nevedela som, čo povedať. Jej jemná kráska mi vyrazila dych. Zrazu to nebola len socha, ale Panna Mária v skutočnej veľkosti. Nikdy predtým som nestála tak blízko v prítomnosti Panny Márie. Domov sme ju doviezli ako ten najdrahší dar. Bolo nám jasné, že našej Kráľovnej radosti a uzdravenia - ako sme ju nazvali, nesmie chýbať korunka. Zvažovali sme, z čoho ju vyrobiť a ako ozdobiť. Našli sme človeka, ktorý nám korunku vyrezal vodným lúčom z mosadze a my sme sa odhodlali ozdobiť si ju sami.

So stavebnými úpravami sme skončili a začali sme s úpravou okolia. Urobili sme skalku so skalničkami i s ružami, drobnými kvietkami, jazierko s trávami a leknami a na jar pribudne i fontánka k jazierku. Vybudovali sme chodníky, urobili bezbariérový prístup pre mamičky s kočíkmi a pre vozičkárov, aby nik, kto s láskou prichádza k Panně Márii, nebol ničím obmedzený.

Deň posviacky kaplnky sme stanovili na 8.10.2016 o 10.00 hod. Nikto z nás, ktorí sme sa zúčastnili tejto krásnej slávnosti, nemôže určite zabudnúť na tento deň. A určite nikto nezabudne ani na počasie, aké nám Panna Mária pripravila. Pamätám si, ako celý týždeň pršalo, šľahalo do okien a fúkal silný vietor. Modlila som sa, aby náš deň bol iný. A zase nemôžeme hovoriť len tak o náhode, že v tento deň sa doslovne nepohol ani lístok na strome a slniečko svietilo ako v prvý jarný deň. Posviacka kaplnky sa začala sv. omšou v kostole, pokračovala posvätením kaplnky, obedom pre pozvaných kňazov a hostí, ľudí, ktorí pracovali na stavbe kaplnky, a večerným modlením sv. ruženca pri osvetlenej kaplnke spojeným s občerstvením pre všetkých. Nádherná bola súdržnosť a ochota všetkých žien napieť, a tak posedenie prebiehalo pri pestrom jedálnom lístku, pri varenom vínku a čaji.

Veľké ďakujem patrí kňazovi Mgr. Mariánovi Vívodíkovi za obetavosť, ochotu a pracovitosť, s akou sme sa denne stretávali pri stavbe kaplnky. Za úsmev, dobrú náladu a povzbudenie, keď možno my sme nevládali. Za príklad neskutočného kňaza, ktorého si pamätám

s lopatou pri miešačke, rýľom pri výkopoch, zbijačkou pri plote, ale i láskou ku kvetom pri výsadbe okolia, večerných sv. omšiach a s ružencom v ruke pri našej novej kaplnke. Aká zvláštnosť to bola, vidieť kňaza celý deň v montérkach a večer v gala pri sv. omši. Toto všetko v jednej osobe neodmysliteľne patrí k nášmu duchovnému otcovi, ktorému patrí obdiv a úcta za dokončenie Božieho diela.

Vďaka patrí všetkým vám, ktorí ste akýmkoľvek spôsobom prispeli ku stavbe kaplnky, ktorá je veľkým prínosom pre nás všetkých.

Nezabúdajme na našu drahú mamičku, ktorá nás denne víta s otvorenou náručou a prijíma všetky naše prosby a predkladá ich svojmu Synovi. Utiakajme sa k nej s dôverou, je tu pre nás, aby premieňala naše starosti a bolesti na radosti a naše ochorenia na uzdravenia. Vzdávajme jej úctu a lásku, akou ONA k nám vystiera svoje ruky a volá nás na modlitbu sv. ruženca. Veď Panna Mária, „Kráľovná radosti a uzdravenia“, je tu pre nás, aby nás prikryla svojím materinským plášťom a obdarovala nás svojou láskou.

A.Ž.

Útulok u sv. Martina

Myšlienka zriadiť útulok bola niekde v hĺbke srdca kňaza, ktorý túžil pomáhať ľuďom v núdzi, biednym a opusteným. Priestory starej fary sme preto zrenovovali a prispôbili možnosti bývania pre mužov, ktorí túto pomoc potrebujú. Väčšinu prác sme realizovali svojpomocne. Vieme, že niektorí z vás nie sú naklonení myšlienke útulku a dávajú nám to svojim správaním aj najavo. Ale každý z nás by mal mať v srdci túžbu byť tu i pre iných, mať dobrý pocit z úsmevu druhého. V útulku poskytujeme druhú šancu mužom, ktorých rodina odpísala, stratili všetko a možno by na ulici zamrzli. Komu z vás je ľahostajné, že živý ľudský tvor, ktorého stvoril sám Spasiteľ, zostane zamrznutý na ulici a možno práve my sme okolo neho niekoľkokrát prešli s ľahkovážnym úsmevom či pohrdaním? Čo ak zajtra to budeme práve my, ktorí budeme potrebovať pomoc?

V útulku poskytujeme ubytovanie, stravovanie, vybavujeme sociálne dávky, lekárov, všetky potrebné papiere na fungovanie útulku a snažíme sa zaradiť klientov do riadneho života. Usilujeme sa im postupne hľadať iné zariadenie alebo skontaktovať ich s rodinou či nájsť víziu do budúcnosti. Život bez nádeje a svetla nie je ľahký a títo muži sú chlapi, ktorí majú srdcia plné túžby po láske a ľudskom objatí. V našom útulku ich vedieme po ceste k Bohu modlitbou sv. ruženca, hlásaním Božieho slova či účasťou na sv. omši. Muži musia dodržiavať režim a pravidlá, ktoré ich formujú. Majú pridelenú prácu a snažíme sa, aby boli čo najviac sebestační. Rozbiehame chov sliepok i zajačov, zriaďujeme si záhradku a pripravujeme pečenie oblátok celoročne na predaj. Tí, ktorí vládzu, si našli riadne zamestnanie a snažia sa splácať dlhy, ktoré majú. Ostatní pomáhajú, ako sa dá.

My štyria, ktorí pracujeme v útulku, sme vďační za túto prácu, ktorá nás naplňa, zaplavuje srdcia láskou a poskytuje možnosť rozdávať seba iným. Byť druhým domovom pre tých, ktorí všetko stratili. Keď sme sa pýtali, za čo by chceli poďakovať Pánu Bohu, povedali: „Za všetko, lebo bez vašej pomoci by som neprežil.“ Tiež nám kladú otázky, prečo to pre nich robíme? Nie je snáď ľudské a krásne robiť niečo z lásky?

Pán Ježiš hovoril o tom, akí máme byť k iným, že máme bližného milovať ako seba samého. Ustanovil najväčší zákon, ktorý máme dodržiavať, a tým je zákon lásky. V tomto duchu sa nesie i náš útulok, ktorý veríme, že podporíte a budete nám nápomocní.

Aj my chceme byť nápomocní vám, preto kto by potreboval s niečím vypomôcť, môže sa na nás obrátiť. Radi pomôžeme, nakoľko to bude v našich silách, aj starším ľuďom, ktorí majú možno rodinu niekde ďaleko a sú odkázaní sami na seba. Neváhajte nás kontaktovať.

Vyjadrenie niektorých klientov:

Jozef F.: „Nachádzam tu cestu k P. Ježišovi a k P. Bohu“

Jozef P.: „Dobre sa tu cítim!“

Stanko: „Tento útulok ma naplňa a som tu šťastný.“

Lacko: „Útulok nám prináša veľa síl, uvedomenia, zdravia, vniesenia radosti, života a sme radi, že sme tu.“

René: „Vďaka útulku som prestal piť. Postavilo ma to na nohy a ja môžem začať odznova.“

Andrej: „Človek tu nájde rodinu a ľudí s podobnými ťažkosťami, máme tu priestor abstinencie, kde môžeme nachádzať nové podnety do života. Možnosť zamyslieť sa nad duchovnými hodnotami života.“

A. Žemlová

Sviatosť birmovania

Ako každé štyri roky tak aj tento rok sa v našej farnosti koná sviatosť birmovania. Je to sviatosť, ktorá dáva Ducha Svätého, aby nás hlbšie zakorenili v Božom synovstve, pevnejšie včlenili do Krista, posilnil naše spojenie s Cirkvou a zapojil nás do jej poslania vydávať a šíriť svedectvo o kresťanskej viere slovom, ktoré sprežívajú skutky. Zdokonaľuje krstnú milosť a zbližuje nás s Bohom. Je to krásny dar, ktorý nám dal Boh, aby sme naplno dospeli v kresťanskej viere a mohli sa ďalej posúvať v našom živote s Ním. Chce, aby sme prevzali zodpovednosť za naše skutky a rozhodnutia vo viere. V našej farnosti sa birmovanci pripravujú od februára 2016. Najprv začali spoločným stretnutím, kde si pán farár spolu s obojstrannými animátormi preskúšali ich doterajšie vedomosti o Bohu a viere. Prijali 54 birmovancov, ktorí sa rozdelili do skupiniek na čele s animátormi. Ďalej ich stretnutia prebiehali na fare, kde prebrali veľmi veľa zaujímavých tém o Bohu, a tak ho mohli bližšie spoznať. Od decembra sa stretávali na Alfa kurze, na ktorom najprv náš pán farár a neskôr aj rôzni animátori a kňazi z iných farností a spoločenstiev, prezentovali birmovancom zaujímavé témy. Prostredníctvom hudby a rôznych aktivít sa z týchto stretnutí stali oveľa krajšie a pestrejšie hodiny, strávené spolu s Bohom a jeho pomocníkmi. Ich spoločné stretnutia budú prebiehať až do samotnej birmovky. Tá sa uskutoční 13. mája 2017 o 10. hodine. Záujem o birmovku v našej farnosti bol aj po iné roky. Posledná birmovka sa uskutočnila 13. októbra 2012, na ktorej bolo 51 birmovaných. Práve birmovka by mala človeka zvnútra očistiť a posilniť vo viere v Boha a nemala by byť len nejakým prostriedkom. Mali by sme si tento dar vážiť a prijať ho s úctou a pokorou voči nášmu Nebeskému Otcovi.

S. Krajčovičová

KNIHA GENEZIS

Biblické okienko

Už po stáročia ľudí ohromuje **najčítanejšia kniha kníh** - Sväté písmo. Rozdeľujeme ho na Starý a Nový zákon. Obsahuje 72 kníh. Niektoré sú veľmi malé, vlastne sú to len listy, iné majú aj 60 kapitol.

Dnes sa zastavíme pri prvej knihe Sv. písma, knihe Genezis. Podľa tradície bola napísaná Mojžišom okolo roku 1200 pred Kristom, pričom Mojžiš používal k jej napísaniu nejaké historické pramene. Táto kniha nám nechce a nemôže hovoriť o tom, ako bol stvorený svet. Mojžiš vo svojich piatich knihách opisuje udalosti, ktoré sa udiali storočia pred ním. Biblia hovorí o tom, kto stvoril svet a človeka, a prečo ho stvoril. Nechce odpovedať na otázku, ako to bolo a kedy presne to bolo. Treba si uvedomiť, že Biblia nie je vedecká kniha. Ani v básňach neskúmame prírodné vedy.

Začiatok knihy hovorí o stvorení sveta. „**Na počiatku stvoril Boh nebo a zem**“ – čo značí svet, vesmír. Slová svet a vesmír sa totiž v hebrejčine, chudobnej na výrazy, nevyskytujú. Napr. slovo deň sa dá preložiť nielen ako náš deň, ale aj ako obdobie. To, že nešlo o náš deň a ide len o obraznú reč, nám naznačuje aj

prvý deň stvorenia, kedy bolo stvorené svetlo, hoci sa spomína: „**a nastal večer a nastalo ráno, deň prvý**“. Mojžiš im takto chcel vysvetliť, že to, čo je okolo nás, bolo Bohom stvorené a určené pre človeka. A aby dodržovali siedmy deň ako sviatočný - sobotu, kedy Boh oddychoval po stvorení. Vieme, že Boh nemusí oddychovať ako človek.

Táto rozprava je dôležitá pre človeka, aby si uvedomil, že to, čo ho obklopuje, tu nie je ná-

A stvoril Boh človeka na svoj obraz, na Boží obraz ho stvoril, muža a ženu ich stvoril. Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou, medzi tvojím potomstvom a jej potomstvom, ono ti rozštiepa hlavu a ty mu zraníš päťu.“ (3,15)

hodou, že ani on sám nie je náhodou prírody. Bol stvorený Bohom. Ako to bolo, to je vlastne jedno. Ak by to bola náhoda, človek nevie, prečo má žiť. Ak bol stvorený, tak mu Boh dáva

určitý cieľ. A práve o tom nám hovoria prvé kapitoly Genezis. **Boli sme stvorení z lásky a aby sme preživali Božiu lásku.** Prežívať Božiu lásku znamená, že nám nič nechýba. („Tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré“ Rim 8,28). Inak povedané, boli sme stvorení pre šťastie. A to naozaj všetci hľadáme. Nemusíme študovať vedecké príručky, aby sme sa o tom presvedčili. Máme to každý v sebe. **Ak Boh stvoril človeka pre šťastie, dáva mu naň aj návod.** A o tom je celé Sv. písmo. Hovorí nám o láske Boha k nám a o našej potrebe milovať iných. V tomto je kresťanstvo zvlášť náročné. Pán Ježiš nás vyzýva, aby sme milovali aj svojich nepriateľov. A musíme uznať, že je to niekedy naozaj náročné. Ale je to jediná cesta k trvalému šťastiu a pokoju v duši.

Týmto článkom vás chcem povzbudiť, aby ste si pri čítaní alebo počúvaní prvých kapitol Genezis uvedomili, že ide viac než len o rozprávku. V knihe Genezis sa ďalej spomína potopa sveta, povolanie Abraháma, až po smrť Jozefa Egyptského.

M. Vivodík

Pripravujeme:

Sviatosť pomazania chorých	22. apríla 2017
Sviatosť birmovania	13. mája 2017
Posviacka Útľuku sv. Martina	27. mája 2017
1. sv. prijímanie	28. mája 2017
Vigília Ducha Svätého	03. júna 2017
Sv. omša za uzdravenie	16. júna 2017

Deň rodiny	25. júna 2017
Pút do Lúrd	2. - 9. júla 2017
Tábor s deťmi	9. - 15. júla 2017
Tábor s mládežou	?
Pút do Medžugoria	13. - 17. septembra 2017
Kurz manželské večery	na jeseň

Budujeme a opravujeme

K farnosti patrí aj správa a starostlivosť o hmotné „statky“ farnosti. Hoci farár zastupuje farnosť vo všetkých právnych a ekonomických záležitostiach, kódex kanonického práva stanovuje, že každá farnosť má mať farskú ekonomickú radu. Farská ekonomická rada (FER) je pomocným a poradným orgánom farára. Radí a pomáha mu v správe majetkov a v ekonomických záležitostiach. FER pozostáva z viacerých zástupcov spoločenstva veriacich, predsedom FER je vždy farár, ktorý zvoláva zasadania FER a vymedzuje program, ktorý bude najbližšie prerokovaný.

V našej farnosti sme si zvolili novú FER krátko po príchode vdp. M. Vivodíka v roku 2015. Členmi FER sú za J. Bohunice P. Bubán, T. Rapant, J. Hutta st., R. Krč a za Paderovce P. Remenár, J. Vyskoč.

Z činnosti FER: Koncom roku 2015 sme stihli svojpomocne zrealizovať sádrové terčíky v kostole sv. Michala na odporúčenie statika, aby bolo možné sledovať ďalšie pohyby stavby. Z prvej dotácie pre rok 2016 bola zrealizovaná oprava kúrenia kostola sv. Michala, bolo vybudované prestrešenie vchodov oboch kostolov strieškami z Lexanu, dal sa obnoviť (pozlátiť) kalich používaný pri bohoslužbách, zrealizovala sa obnova oltára, obojstranného stola a vyrobi-

la sa nová ambóna v kostole sv. Martina. Dotácia pre prácu s deťmi a mládežou bola použitá na nákup hier na faru a na aktivity s deťmi a mládežou, organizovanie letných táborov pre deti a mládež a organizáciu oslavy Dňa rodiny v amfiteátri.

V roku 2017 v Paderovciach by sa mal realizovať chodník okolo kostola, v kostole sv. Michala sa podľa stavu terčíkov a vyjadrenia statika malo začať so sanáciou vnútorných priestorov (ak bude potrebné spevnenie múrov a klenb a následne obnova vnútornej maľovky), uvažujeme o výmene niektorého osvetlenia za úspornejšie LED osvetlenie. V rámci práce s deťmi a mládežou sa opäť chystá letný tábor.

Ing. Peter Bubán, člen FER

Štatistika na konci roka 2016

Krsty: 24, J. Bohunice: 18 a cudzí: 6
1. sv. prijímanie: 22 detí
Náboženstvo: 211 z 237 žiakov (t.j. 89 %)
Sobaše: 10, J. Bohunice: 5 a cudzí: 5
Pohreby: 13, J. Bohunice: 9 a Paderovce 4

Hankin pôst

Šesťročná Hanka si kreslila obrázok, ako stojí pri kríži. Vtedy dostala nápad a so zvedavosťou sa spýtala svojej mamičky: „Je to v poriadku, ak nakreslím seba s rukou na Ježišovi?“ „Určite je to v poriadku,“ odpovedala jej mama. Tá myšlienka Hanku nadchla a začala rozmýšľať, ako sa počas pôstneho obdobia môže priblížiť k Ježiškovi nielen na obrázku. Na svojich rodičoch spozorovala, že počas tohto obdobia sa mamička viac rozpráva s ockom a menej pozorujú televízor. Hanka si zaumienila, že aj ona sa chce nejakým spôsobom zapieť. Preto sa rozhodla, že počas týchto štyridsiatich dní sa bude snažiť pomôcť mamičke každý deň. Pre Hanku to vôbec nebola ľahká úloha. Najprv neochotne, no neskôr s radosťou pomáhala mame umyť riad, vysypať smeti, ba chodila s ňou aj na nákupy. Každý večer sa modlievala k Ježiškovi, aby jej s tým pomáhal. A On jej naozaj pomáhal! Neprešiel deň, kedy by nikomu nepomohla. Čas plynul a konečne prišla Veľká noc. Hanka sa tešila na všetky tie dobroty a čokoládové vajička, ktoré vždy dostala. Avšak vedela, že to nie je len obyčajná radosť, ktorú cíti. Tá radosť bola omnoho väčšia a silnejšia, no nevedela si vysvetliť ako. Vo chvíli, keď si najviac zúfala, jej to prišlo na um. Malá Hanka našla spôsob, akým sa môže každý z nás naozaj dotknúť Ježiša.

D. Krčová

Zostavila Redakčná rada pre Cestu pod ochranou Sv. Michala:

Zodpovedný redaktor za Cestu: Marián Vivodík, farár.

Členovia redakčnej rady: D. Krčová, S. Krajčovičová, T. Rapant, V. Čížinská, J. Čápková, R. Podmaková.